



UOHSX00GOELV

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE



ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-S0335/2022/VZ
Číslo jednací: ÚOHS-35241/2022/500

Brno 11. 10. 2022

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném z moci úřední dne 27. 7. 2022, jehož účastníkem je

- obviněný – obec Mutějovice, IČO 00244112, se sídlem Malá Strana 190, 270 07 Mutějovice, ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) cit. zákona obviněným při zadávání veřejné zakázky „Splašková kanalizace a ČOV 850 EO Mutějovice“ v užším řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 1. 7. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 2. 7. 2021 pod ev. č. zakázky Z2021-023900, ve znění pozdějších oprav,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – obec Mutějovice, IČO 00244112, se sídlem Malá Strana 190, 270 07 Mutějovice – se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tím, že stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky „Splašková kanalizace a ČOV 850 EO Mutějovice“ zadávané v užším řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 1. 7. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 2. 7. 2021 pod ev. č. zakázky Z2021-023900, ve znění pozdějších oprav, v rozporu s § 36 odst. 1 cit. zákona, když k prokázání splnění kritéria technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. d) cit. zákona v čl. VIII. „Požadavky na prokázání kvalifikace“ bodě 3. písm. c) kvalifikační dokumentace požadoval

u osoby technologa zařízení stavby, aby disponovala autorizací podle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (autORIZAČNÍ ZÁKON), ve znění pozdějších předpisů, **v oboru technologická zařízení staveb ve stupni autorizovaný inženýr, aniž by zadavatel požadavek na tento stupeň autorizace odůvodnil** vzhledem ke složitosti či rozsahu realizace veřejné zakázky, tedy aniž by uvedl důvod, pro který by pro osobu technologa zařízení stavby nebyla dostačující autorizace ve stupni autorizovaný technik, **čímž vytvořil bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže a zároveň nedodržel zásadu přiměřenosti zakotvenou v § 6 odst. 1 cit. zákona a dne 17. 12. 2021 uzavřel s vybraným dodavatelem** - společností ZEPRI s.r.o., IČO 25117947, se sídlem Mezi Vodami 639/27, 143 20 Praha 4, „Smlouvu o dílo“.

II.

Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí se obviněnému – obec Mutějovice, IČO 00244112, se sídlem Malá Strana 190, 270 07 Mutějovice – podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá**

pokuta ve výši 80 000,- Kč (osmdesát tisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

III.

Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, **se obviněnému – obec Mutějovice**, IČO 00244112, se sídlem Malá Strana 190, 270 07 Mutějovice – **ukládá**

uhradit náklady řízení ve výši 1 000,- Kč (jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek zadavatel – obec Mutějovice, IČO 00244112, se sídlem Malá Strana 190, 270 07 Mutějovice (dále jen „obviněný“ nebo „zadavatel“), který je veřejným zadavatelem dle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), dne 1. 7. 2021 zahájil užší řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Splašková kanalizace a ČOV 850 EO Mutějovice“, přičemž oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 2. 7. 2021 pod ev. č. zakázky Z2021-023900 (dále jen „veřejná zakázka“ nebo „zadávací řízení“).
2. Předmětem plnění veřejné zakázky je podle oznámení o zahájení zadávacího řízení „*splaškov[á] gravitační kanalizace včetně výtlačů, veřejných čerpacích stanic ČS 1 a 2 a biologicko mechanické čistírny odpadních vod (ČOV) Mutějovice 850 EO. Stavba zahrnuje též odpad DN 200 z ČOV do vodoteče, elektrořpojky pro ČOV a ČS, vodovodní řad s přípojkou*

jako zdroj vody pro ČOV Mutějovice a nájezd k ČOV z místní komunikace. Navržena je výstavba: čistírny odpadních vod Mutějovice 850 EO, vč. elektropřípojky NN (752 m); odpadu do vodoteče (76 m) a komunikačního nájezdu; 2 ks čerpací stanice, vč. elektropřípojek NN; 5310 m gravitační splaškové kanalizace DN 250; 617 m výtlačků D 90/75; 542 m vodovodních řadů D 90 s přípojkou D 40 pro ČOV.“.

3. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla zadavatelem stanovena ve výši 96 834 317 Kč bez DPH.
4. Dne 17. 12. 2021 uzavřel obviněný se společností ZEPRIS s.r.o., IČO 25117947, se sídlem Mezi Vodami 639/27, 143 20 Praha 4 (dále jen „společnost ZEPRIS“ nebo „vybraný dodavatel“), na předmět plnění veřejné zakázky „Smlouvu o dílo“ (dále jen „smlouva“).
5. Dle čl. 4. „Cena za dílo“ smlouvy byla cena díla sjednána ve výši 111 108 214 Kč vč. DPH.

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

6. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 248 zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, jakož i k projednání přestupků podle tohoto zákona, včetně ukládání pokut za jejich spáchání, obdržel podnět týkající se postupu obviněného při zadávání předmětné veřejné zakázky. Úřad přípisem sp. zn. ÚOHS-P0458/2021/VZ, č. j. ÚOHS-28989/2021/524/APr ze dne 26. 8. 2021 vyzval obviněného k zaslání dokumentace o předmětném zadávacím řízení a současně požádal obviněného o vyjádření k obdrženému podnětu.
7. Dne 5. 9. 2021 obdržel Úřad vyjádření obviněného ze dne 4. 9. 2021 k podnětu a taktéž dokumentaci o zadávacím řízení.

Vyjádření obviněného ze dne 4. 9. 2021

8. Obviněný ve svém vyjádření mj. popisuje, co bude úkolem technologa zařízení stavby, přičemž uvádí, že „[v] rámci oboru technická řešení staveb se řeší technologická a technická zařízení v rámci stavebních objektů. Jedná se mimo jiné o stavby technologických zařízení čistíren odpadních vod instalovaných do kanalizačních systémů a technických zařízení na vnitřní kanalizaci podléhající zákonu o vodách. Dále stavby a zařízení staveb zahrnující vyhrazená technická zařízení, vyhrazená požárně bezpečnostní zařízení a prostředky k ochraně životního a pracovního prostředí, zařízení staveb občanské vybavenosti a zařízení na kontrolu a řízení technologických procesů. Jde [] tedy o činnosti, které tvoří podstatnou část veřejné zakázky a účast této osoby je tedy naprosto nezbytná.“.
9. Obviněný k tvrzení stěžovatele, že pro plnění veřejné zakázky by u osoby technologa zařízení stavby byla dostačující autorizace ve stupni autorizovaný technik, sděluje, že „[j]ednotlivá oprávnění autorizovaných inženýrů a autorizovaných techniků jsou uvedena v rámci zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (...), konkrétně v § 18 je uveden rozsah oprávnění autorizovaného inženýra a v § 19 je uveden rozsah oprávnění autorizovaného technika. Mezi těmito osobami jsou tedy značné rozdíly (zejména co se jeho působení na stavbě týče) a autorizovaného technika tedy nelze považovat za osobu

s dostatečnými oprávněními pro výkon vedoucí funkce technologa u stavby tohoto rozsahu a náročnosti. Takovýto požadavek tedy nelze v žádném případě považovat za nepřiměřený, natož za diskriminační.“

Další postup před zahájením správního řízení

10. Úřad požádal přípisem sp. zn. ÚOHS-P0458/2021/VZ, č. j. ÚOHS-43110/2021/524/APr ze dne 16. 12. 2021 obviněného mj. o sdělení, z jakého důvodu v případě osoby technologa zařízení stavby požaduje „osvědčení[] dle zákona 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, v min. úrovni autorizovaný inženýr v oboru technologická zařízení staveb“, resp. jaké činnosti potřebné při realizaci veřejné zakázky nejsou v působnosti technologa zařízení stavby disponujícího autorizací ve stupni autorizovaný technik.
11. Dne 22. 12. 2021 Úřad obdržel podání z téhož dne, kterým obviněný reagoval na uvedenou žádost o sdělení a ve kterém zopakoval své odůvodnění z vyjádření obviněného ze dne 4. 9. 2021 (uvedeno v bodě 9. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Zadavatel navíc sdělil, že „[o]právnění autorizovaného technika neodpovídají odbornosti pro všechny části předmětu řešené stavby.“
12. Přípisem sp. zn. ÚOHS-P0458/2021/VZ, č. j. ÚOHS-01007/2022/524 ze dne 10. 1. 2022 požádal Úřad zadavatele opětovně o sdělení, z jakého důvodu v případě osoby technologa zařízení stavby požaduje „osvědčení[] dle zákona 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, v min. úrovni autorizovaný inženýr v oboru technologická zařízení staveb“, resp. jaké činnosti potřebné při realizaci veřejné zakázky nejsou v působnosti technologa zařízení stavby disponujícího autorizací ve stupni autorizovaný technik, přičemž v rámci tohoto dotazu Úřad zdůraznil, že stěžejní je sdělení konkrétních činností potřebných při realizaci předmětné veřejné zakázky, které nejsou v působnosti technologa zařízení stavby disponujícího autorizací ve stupni autorizovaný technik, ale které je oprávněn vykonávat pouze technolog zařízení stavby disponující autorizací ve stupni autorizovaný inženýr.
13. Dne 14. 1. 2022 Úřad obdržel podání z téhož dne, ve kterém zadavatel v reakci na opětovnou žádost Úřadu o sdělení uvádí, že osoba s autorizací ve stupni autorizovaný inženýr může v případě předmětné veřejné zakázky „provádět a vyhodnocovat inženýrské průzkumy, navržené technologické procesy, vydávat odborná stanoviska, zpracovávat posudky **a v neposlední řadě vypracovávat a autorizovat projektovou dokumentaci, resp. projekt skutečného provedení technologie ČOV (čistírny odpadních vod[])] a ČSOV (čerpací stanice odpadních vod).**

*Předpokladem pro výše uvedená autorizovaná oprávnění je především vysokoškolské vzdělání (autorizovaný inženýr) s odbornou znalostí biologických a chemických a dalších procesů probíhajících při nakládání (čištění) odpadních vod na vysokoškolské úrovni. To zakládá nekompromisně předpoklad, že problémy s kvalitou vyčištěné vody na odtoku budou řešeny komplexně, odborně a s dostatečnou rychlostí, které je v takových případech nezbytná. **A bez potřeby zadavatele zainteressovat další (externí) k tomu odborně způsobilé osoby.***

Kladný výsledek provedení stavby, bezpečný zkušební provoz technologie čištění odpadních vod, a úspěšná kolaudace stavby souvisejí nejen s následným bezproblémovým provozem díla

(a tudíž se zárukou za provedené práce), který jde již na vrub zadavatele. Ale také s eliminací potenciálních pokut a sankcí ze strany ČIŽP (České inspekce životního prostředí), vodoprávního orgánu (příslušného odboru životního prostředí) a ze strany SFŽP (Státní fond životního prostředí ČR, poskytovatel dotace, prostřednictvím které bude akce spolufinancována) za neplnění limitů znečištění na odtoku odkanalizované obce.

*Zadavatel požaduje, aby dodavatel schopně a zodpovědně zajistil, že biologické čištění ČOV (nitrifikace, denitrifikace, odsazení přebytečného kalu, vratného kalu, jemnobublinná aerace, kalové hospodářství apod.) bude plně funkční min. po celou záruční dobu díla a kvalita vody na odtoku bude plnit hodnoty jednotlivých ukazatelů (CHSK, BSK, NL, NH4+, P, N) podle vodoprávního povolení a legislativních standardů. **Zodpovědnost za toto plnění, správnou funkčnost celé dodávané technologie, zadavatel správně požaduje po dodavateli díla.***

Z výše uvedeného jednoznačně vychází potřeba autorizovaného inženýra pro plnění požadovaných výsledků stavby.“

14. Za účelem objasnění působnosti technologa zařízení stavby v rámci předmětné veřejné zakázky požádal Úřad přípisem sp. zn. ÚOHS-P0458/2021/VZ, č. j. ÚOHS-06469/2022/524 ze dne 18. 2. 2022 obviněného o vysvětlení, z jakého důvodu požaduje v případě předmětné veřejné zakázky technologa zařízení stavby, resp. požádal o laicky srozumitelné vysvětlení působnosti technologa zařízení stavby v rámci předmětné veřejné zakázky, včetně uvedení konkrétních činností, které má osoba technologa zařízení stavby v rámci předmětné veřejné zakázky zajišťovat. Současně Úřad zadavatele požádal o označení konkrétních pasáží zadávacích podmínek, ze kterých tyto požadavky vyplývají.
15. Dne 7. 3. 2022 Úřad obdržel přípis ze dne 4. 3. 2022, kterým obviněný reagoval na uvedenou žádost o sdělení a Úřadu sdělil:

„Technolog zařízení staveb‘ není doslovný terminus technicus, jde o pracovní zařazení. S ohledem na technicky všeobecně známý rozsah působnosti technologa zařízení staveb (viz sdělení zadavatele ze dne 14. 1. 2022), s ohledem na předmět plnění veřejné zakázky, s ohledem na požadavky zadavatele a s ohledem na označení osob [1]¹ a [2]² v zadávací dokumentaci lze tuto osobu označit také jako

[3] 1 x autorizovaný inženýr v oboru technologická zařízení staveb.

Ve své podstatě jde o totéž. Rozhodně se nejedná o ‚technika‘, jak jej nazval ve svém podnětu stěžovatel.

Problematiku rozdílu autorizované osoby technika a inženýra úřadu zadavatel popsal ve svém sdělení ze dne 14. 1. 2022.

Má-li se zadavatel v tomto sdělení dále soustředit na pro úřad laicky srozumitelné vysvětlení působnosti technologa zařízení stavby v rámci předmětné veřejné zakázky, musí zadavatel úřad v každém případě odkázat také na jeho předešlá sdělení. Tímto tato sdělení doplňuje, resp. rozšiřuje.

*Působnost technologa zařízení staveb je zadávací dokumentací definován v rámci prací a dodávek provozního souboru stavby – **technologická část ČOV**. Provozní soubor lze nalézt*

¹ Myšleno 1x autorizovaný inženýr v oboru vodohospodářských staveb (hlavní stavbyvedoucí) - pozn. Úřadu

² Myšleno 1x min. autorizovaný technik v oboru vodohospodářských staveb (stavbyvedoucí) – pozn. Úřadu

v přiložené **projektové dokumentaci** a dále v **soupisu prací s výkazem výměr** v oddílu označeném jako **PS 01.1 (Technologická část ČOV)**, kde je hmatatelně veškerá dodavatelská činnost popsána.

Zjednodušeně lze popsat působnost také tak, že za stavební část ČOV je zodpovědná osoba [1] - autorizovaný inženýr v oboru vodohospodářských staveb a za provozní část ČOV je zodpovědná osoba [3] - autorizovaný inženýr v oboru technologická zařízení staveb.“

16. Dne 4. 2. 2022 dále požádal Úřad Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha – Staré Město (dále jen „Ministerstvo pro místní rozvoj“), o poskytnutí stanoviska k otázce, zda je pro řádnou realizaci předmětné veřejné zakázky nutné, aby osoba technologa zařízení stavby, která se bude podílet na realizaci veřejné zakázky, disponovala autorizací v oboru technologická zařízení staveb v úrovni autorizovaný inženýr, resp. zda by bylo z hlediska činností potřebných pro realizaci předmětné veřejné zakázky dostačující, aby osoba technologa zařízení stavby disponovala autorizací v oboru technologická zařízení staveb v úrovni autorizovaný technik.
17. Dne 14. 2. 2022 Úřad obdržel podání z téhož dne, kterým Ministerstvo pro místní rozvoj reagovalo na uvedenou žádost o stanovisko a v němž je uvedeno následující:

„Pro jiné fyzické osoby, které vykonávají činnosti ve výstavbě (kromě projektanta a stavbyvedoucího, technického dozoru a autorského dozoru u staveb financovaných z veřejného rozpočtu, kterou provádí stavební podnikatel jako zhotovitel), nestanoví stavební zákon požadavek na získání příslušného oprávnění podle autorizačního zákona.

Osobu ‚technologu zařízení stavby‘ stavební zákon nedefinuje, ani pro ni nestanoví kvalifikační požadavky, resp. požadavky na získání příslušného oprávnění podle autorizačního zákona.

Pokud jde o oprávnění autorizovaného inženýra a autorizovaného technika, stanoví je autorizační zákon v § 18 a 19[.]

(...)

Z porovnání působnosti autorizovaných osob je zřejmé, že rozsah oprávnění autorizovaného technika je oproti působnosti autorizovaného inženýra poněkud užší.

Jak jsem již uvedla, osobu ‚technologu zařízení stavby‘ stavební zákon nedefinuje, ani pro ni nestanoví požadavky na získání příslušného oprávnění podle autorizačního zákona. Nicméně, pokud takovou osobu zadavatel na stavbě požaduje s tím, že má vykonávat konkrétní činnosti, je autorizovaná osoba s oprávněním k požadovaným činnostem osobou nejpovolanější.“

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

18. Po přezkoumání podkladů, které jsou součástí spisu v této věci vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0335/2022/VZ, Úřad dospěl k závěru, že obviněný nepostupoval při zadávání předmětné veřejné zakázky v souladu se zákonem, a proto dne 27. 7. 2022 vydal podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), příkaz č. j. ÚOHS-25254/2022/500 ze dne 26. 7. 2022 (dále jen „příkaz“), jímž rozhodl

- ve výroku I. příkazu, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona tím, že stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky v rozporu s § 36 odst. 1

zákona, když k prokázání splnění kritéria technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. d) zákona v čl. VIII. „Požadavky na prokázání kvalifikace“ bodě 3. písm. c) kvalifikační dokumentace požadoval u osoby technologa zařízení stavby, aby disponovala autorizací podle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (autorizační zákon), ve znění pozdějších předpisů, v oboru technologická zařízení staveb ve stupni autorizovaný inženýr, aniž by zadavatel požadavek na tento stupeň autorizace odůvodnil vzhledem ke složitosti či rozsahu realizace veřejné zakázky, tedy aniž by uvedl důvod, pro který by pro osobu technologa zařízení stavby nebyla dostačující autorizace ve stupni autorizovaný technik, čímž vytvořil bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže a zároveň nedodržel zásadu přiměřenosti zakotvenou v § 6 odst. 1 cit. zákona a dne 17. 12. 2021 uzavřel s vybraným dodavatelem smlouvu,

- ve výroku II. příkazu podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona o uložení pokuty obviněnému za spáchání přestupku dle výroku I. příkazu ve výši 80 000,- Kč.

19. Dnem 27. 7. 2022, kdy byl příkaz doručen obviněnému, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 a § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno předmětné správní řízení. Účastníkem řízení o přestupku je podle § 256 zákona obviněný.
20. Proti uvedenému příkazu podal obviněný dne 4. 8. 2022 odpor ze dne 3. 8. 2022.
21. Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.
22. Usnesením č. j. ÚOHS-26750/2022/524 ze dne 5. 8. 2022 určil Úřad obviněnému lhůtu, v níž mohl navrhnout důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.
23. Dne 15. 8. 2022 obdržel Úřad stanovisko obviněného z téhož dne (dále jen „stanovisko obviněného“).

Stanovisko obviněného

24. Obviněný odmítá, že by se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona a „*má za to, že dostatečně odůvodnil požadavek na osobu autorizovanou v oboru technologická zařízení staveb ve stupni autorizovaný inženýr.*“.
25. Obviněný odkazuje na zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (dále jen „autorizační zákon“), který přesně definuje rozsah působnosti autorizovaných osob.
26. Obviněný upozorňuje, že zadavatelé předmětný požadavek běžně používají a potenciální dodavatelé tuto jejich praxi znají. Požadavek zadavatele tak není „*nepřiměřený, něčím výjimečný či diskriminační.*“
27. Obviněný uvádí, že svůj požadavek v předmětném zadávacím řízení upřesnil, a to také vysvětlením zadávací dokumentace, přičemž dodává, že „*tuto věc vysvětlil způsobem (viz předložená sdělení), o který ho [Ú]řad žádal, tj. laicky. O odborné vysvětlení [Ú]řad zadavatele nežádal.*“.

28. Obviněný se dále „domnívá, že předložená sdělení nevzal [Ú]řad v potaz úplně. Např., že předmětná osoba je oprávněná provádět a vyhodnocovat inženýrské průzkumy, navržené technologické procesy, vydávat odborná stanoviska, zpracovávat posudky a v neposlední řadě vypracovávat a autorizovat projektovou dokumentaci, resp. projekt skutečného provedení technologie ČOV (čistírny odpadních vod) a ČSOV (čerpací stanice odpadních vod), kterých autorizovaný technik není schopen apod. Zde za mylnou lze považovat domněnku, že taková osoba nebude vypracovávat a potvrzovat dokumentaci skutečného provedení, resp. oborově vydělených částí. Pokud je nezbytné poukázat na stavební zákon, pak je potřeba zdůraznit, že dokumentace skutečného provedení je součástí **kolaudační dokumentace ve smyslu §§ 119 - 127 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).**“.
29. Obviněný sděluje, že stejným způsobem odůvodnil také požadavek na autorizovanou osobu v oboru staveb vodního hospodářství a krajinného inženýrství. Jeho nároky na odbornost jsou tak stejné jako u autorizovaného inženýra v oboru technologická zařízení staveb. Obviněný vyjadřuje svoji obavu z aplikování tzv. „dvojitého metru“ při posuzování přiměřenosti požadavků na autorizované osoby.
30. Obviněný se dále vyjadřuje ke sdělení Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 14. 2. 2022 (viz bod 17. odůvodnění tohoto rozhodnutí), ze kterého dle obviněného nevyplývá, že stanovil předmětný požadavek v rozporu se zákonem. Ministerstvo pro místní rozvoj naopak podpořilo sdělení zadavatele, když uvedlo, že „*oprávnění autorizovaného technika je oproti působnosti autorizovaného inženýra poněkud užší.*“.
31. Obviněný je přesvědčen, že „*stanovil zadávací podmínky přiměřeně k předmětu veřejné zakázky s přihlédnutím k běžné praxi obdobných stavebních zakázek. Zadavatel má za to, že ve svém rozhodování [Ú]řad nepřihlédl ke všem okolnostem v jejich kontextu, byť některé zmiňuje.*“.
32. Obviněný uvádí, že „*[z] argumentace úřadu lze nabýt přesvědčení, bude-li připodobněna k požadavku zadavatele na odborně způsobilou osobu stavbyvedoucího a dalších, nebude obecně možné požadovat odbornou způsobilost osob zodpovědných za vedení stavebních prací v úrovni autorizovaný inženýr.*“.
33. Obviněný také upozorňuje na samotnou osobu stěžovatele, která je dle jeho názoru pouze krycí společností, jež jedná zcela účelově a o veřejnou zakázku nemá vážný zájem.
34. Obviněný je toho názoru, že je třeba úspěch hospodářské soutěže odvozovat od počtu žádostí o účast a nikoli od počtu nabídek. V předmětném zadávacím řízení bylo podáno devět žádostí o účast, přičemž všichni účastníci zadávacího řízení potvrdili, že splňují zadávací podmínky, včetně stěžovatele. Stěžovatel měl také možnost podat nabídku do zadávacího řízení.
35. Jelikož je financování veřejné zakázky podmíněno splněním přísných podmínek dotace z Národního programu životního prostředí, zadavatel „*zadávacími podmínkami apeluje na dodavatele k jejich bezchybnému splnění.*“.
36. Obviněný závěrem uvádí, že má za to, že se podpisem smlouvy s vybraným dodavatelem neprovinil, neboť o podnětu se dozvěděl obdržáním výzvy Úřadu k zaslání dokumentace o zadávacím řízení dne 26. 8. 2021, přičemž další kontakt ze strany Úřadu proběhl až dne 17. 12. 2021. Obviněný tak „*nemohl [] jakkoliv předjímat, že s ním bylo zahájeno ze strany [Ú]řadu jednání, nebyl nijak poučen.*“ Zadavatel uzavřel smlouvu s vybraným dodavatelem až

v nejzazším možném termínu, dne 17. 12. 2021. V případě neuzavření smlouvy v termínu do 31. 12. 2021 by zadavatel ztratil zdroj financování a předmět veřejné zakázky by nemohl být realizován.

Další průběh správního řízení

37. Usnesením č. j. ÚOHS-31615/2022/524 ze dne 9. 9. 2022 stanovil Úřad obviněnému lhůtu, v níž se mohl vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí. Úřad ve stanovené lhůtě (ani později) vyjádření obviněného k podkladům pro vydání rozhodnutí neobdržel.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

38. Úřad přezkoumal na základě § 248 a násl. ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o zadávacím řízení a vyjádření obviněného rozhodl o spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona obviněným. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

39. Podle § 6 odst. 1 zákona musí zadavatel při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.
40. Podle § 6 odst. 2 zákona musí zadavatel ve vztahu k dodavatelům dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.
41. Podle § 28 odst. 1 písm. a) zákona se pro účely tohoto zákona rozumí zadávacími podmínkami veškeré zadavatelem stanovené
1. podmínky průběhu zadávacího řízení,
 2. podmínky účasti v zadávacím řízení,
 3. pravidla pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení nebo snížení počtu předběžných nabídek nebo řešení,
 4. pravidla pro hodnocení nabídek,
 5. další podmínky pro uzavření smlouvy na veřejnou zakázku podle § 104 zákona.
42. Podle § 28 odst. 1 písm. b) zákona se pro účely tohoto zákona rozumí zadávací dokumentací veškeré písemné dokumenty obsahující zadávací podmínky, sdělované nebo zpřístupňované účastníkům zadávacího řízení při zahájení zadávacího řízení, včetně formulářů podle § 212 zákona a výzev uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu.
43. Podle § 36 odst. 1 zákona zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.
44. Podle § 37 odst. 1 zákona podmínky účasti v zadávacím řízení může zadavatel stanovit jako
- a) podmínky kvalifikace,

- b) technické podmínky vymezující předmět veřejné zakázky včetně podmínek nakládání s právy k průmyslovému nebo duševnímu vlastnictví vzniklými v souvislosti s plněním smlouvy na veřejnou zakázku,
 - c) obchodní nebo jiné smluvní podmínky vztahující se k předmětu veřejné zakázky, nebo
 - d) zvláštní podmínky plnění veřejné zakázky, a to zejména v oblasti vlivu předmětu veřejné zakázky na životní prostředí, sociálních důsledků vyplývajících z předmětu veřejné zakázky, hospodářské oblasti nebo inovací.
45. Podle § 73 odst. 6 zákona pokud zadavatel požaduje prokázání ekonomické nebo technické kvalifikace, musí v zadávací dokumentaci přiměřeně vzhledem ke složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky stanovit,
- a) která kritéria ekonomické nebo technické kvalifikace požaduje a
 - b) minimální úroveň pro jejich splnění.
46. Podle § 79 odst. 1 věty první zákona stanoví zadavatel kritéria technické kvalifikace za účelem prokázání lidských zdrojů, technických zdrojů nebo odborných schopností a zkušeností nezbytných pro plnění veřejné zakázky v odpovídající kvalitě.
47. Podle § 79 odst. 2 písm. d) zákona může zadavatel požadovat k prokázání kritérií technické kvalifikace osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci vztahující se k požadovaným dodávkám, službám nebo stavebním pracem, a to jak ve vztahu k fyzickým osobám, které mohou dodávky, služby nebo stavební práce poskytovat, tak ve vztahu k jejich vedoucím pracovníkům.
48. Podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že stanoví zadávací podmínky v rozporu se zákonem a zadá veřejnou zakázku, uzavře rámcovou dohodu nebo se soutěž o návrh považuje po výběru návrhu za ukončenou.

Relevantní ustanovení dalších právních předpisů

49. Podle § 2 odst. 1 autorizačního zákona se autorizací pro účely tohoto zákona rozumí oprávnění fyzických osob k výkonu odborných činností ve výstavbě nebo odborných činností v souvislosti s prostorovými a funkčními změnami v území.
50. Podle § 2 odst. 2 věty první autorizačního zákona autorizace v příslušném oboru, popřípadě specializace podle tohoto zákona opravňuje k výkonu vybraných činností ve výstavbě.
51. Podle § 3 autorizačního zákona autorizovanými osobami ve smyslu tohoto zákona jsou
- a) autorizovaný architekt,
 - b) autorizovaný inženýr,
 - c) autorizovaný technik.
52. Podle § 5 odst. 1 autorizačního zákona autorizovaný inženýr je ten, komu byla udělena autorizace podle tohoto zákona a je zapsán v seznamu autorizovaných inženýrů vedeném Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě.
53. Podle § 5 odst. 2 autorizačního zákona autorizovaný technik je ten, komu byla udělena autorizace podle tohoto zákona a je zapsán v seznamu autorizovaných techniků vedeném Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě.

54. Podle § 5 odst. 3 autorizačního zákona Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě uděluje osobám podle odstavců 1 a 2 citovaného ustanovení autorizačního zákona autorizaci pro obory
- a) pozemní stavby,
 - b) dopravní stavby,
 - c) stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství,
 - d) mosty a inženýrské konstrukce,
 - e) technologická zařízení staveb,
 - f) technika prostředí staveb,
 - g) statika a dynamika staveb,
 - h) městské inženýrství,
 - i) geotechnika,
 - j) požární bezpečnost staveb,
 - k) stavby pro plnění funkce lesa.
55. Podle § 12 odst. 1 autorizačního zákona autorizovaná osoba odpovídá za odbornou úroveň výkonu vybraných činností a dalších odborných činností, pro které jí byla udělena autorizace. Odpovědnost podle obecných předpisů tím není dotčena.
56. Podle § 12 odst. 2 autorizačního zákona autorizovaná osoba je povinna vykonávat činnosti, pro které jí byla udělena autorizace, osobně, popřípadě ve spolupráci s dalšími autorizovanými osobami nebo ve spolupráci s jinými fyzickými osobami pracujícími pod jejím vedením. Autorská práva a práva a povinnosti vznikající z vytvoření a z uplatnění vynálezů, průmyslových vzorů a zlepšovacích návrhů tím nejsou dotčena.
57. Podle § 12 odst. 6 autorizačního zákona k zajištění řádného výkonu vybraných činností ve výstavbě, přesahujících rozsah oboru, popřípadě specializace, k jejímuž výkonu byla autorizované osobě autorizace udělena, je autorizovaná osoba povinna zajistit spolupráci osoby s autorizací v příslušném oboru, popřípadě specializací.
58. Podle § 18 autorizačního zákona je autorizovaný inženýr v rozsahu oboru (§ 5), popřípadě specializace, pro kterou mu byla udělena autorizace, oprávněn vykonávat tyto vybrané a další odborné činnosti:
- a) vypracovávat dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí a projektovou dokumentaci staveb (včetně příslušných územně plánovacích podkladů) s výjimkou těch pozemních staveb, které jsou zvláštním předpisem, územním plánem nebo rozhodnutím orgánu územního plánování označeny za architektonicky nebo urbanisticky významné; tato výjimka se nedotýká uzavírání závazkových vztahů podle obecných právních předpisů,
 - b) podílet se na vypracování projektové dokumentace pozemních staveb, které jsou zvláštním předpisem, územním plánem nebo rozhodnutím orgánu územního plánování označeny za architektonicky nebo urbanisticky významné a které jsou vypracovávány autorizovaným architektem,

- c) vypracovávat územně plánovací podklady a příslušné části územně plánovací dokumentace,
- d) provádět statické a dynamické výpočty staveb,
- e) provádět stavebně technické nebo inženýrské průzkumy,
- f) provádět zkoušení a diagnostiku staveb, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak,
- g) vydávat odborná stanoviska, zpracovávat dokumentaci a posudky, pro dílčí hodnocení vlivu staveb na životní prostředí, a to i pro účely řízení před státními orgány,
- h) vést realizaci stavby,
- i) provádět geodetická měření pro projektovou činnost a vytyčovací práce, pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak,
- j) provádět autorský nebo technický dozor nad realizací stavby,
- k) zastupovat stavebníka, popř. navrhovatele na podkladě zmocnění při územním, stavebním nebo kolaudačním řízení,
- l) vykonávat v orgánech státní správy odborné funkce na úseku stavebního řádu nebo územního plánování, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak.

59. Podle § 19 autorizačního zákona je autorizovaný technik v rozsahu oboru (§ 5), popřípadě specializace, pro který mu byla udělena autorizace, oprávněn vykonávat tyto vybrané a další odborné činnosti:

- a) vypracovávat dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí a projektovou dokumentaci, jestliže celá přísluší jeho oboru; v ostatních případech vypracovávat příslušné části dokumentace pro vydání územního rozhodnutí nebo projektové dokumentace,
- b) podílet se na vypracování projektové dokumentace zpracovávané autorizovaným architektem nebo autorizovaným inženýrem,
- c) provádět stavebně technické průzkumy,
- d) vést realizaci stavby,
- e) provádět autorský nebo technický dozor nad realizací stavby,
- f) řídit příslušné odborné stavební a montážní práce,
- g) zastupovat stavebníka na podkladě zmocnění při stavebním nebo kolaudačním řízení,
- h) vykonávat odborné funkce v orgánech státní správy na úseku stavebního řádu.

Zjištěné skutečnosti z dokumentace o zadávacím řízení

60. V čl. VIII. „Požadavky na prokázání kvalifikace“ v bodě 3. kvalifikační dokumentace zadavatel stanovil, že **„[t]echnické kvalifikační předpoklady v souladu s § 79 ZZVZ splňuje dodavatel, který předloží: (...)**

c) Dle § 79 odst. 2 písm. d) osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci vztahující se k požadovaným dodávkám, službám nebo stavebním pracím, a to jak ve vztahu k fyzickým osobám, které mohou dodávky, služby nebo stavební práce poskytovat, tak ve vztahu k jejich vedoucím pracovníkům.

Vymezení minimální úrovně odpovídající druhu a rozsahu předmětu plnění veřejné zakázky:
Dále dodavatel splňuje technický kvalifikační předpoklad, pokud doloží doklady, jež prokazují osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci osob dle bodu VIII.2)3.b) této kvalifikační dokumentace, v rozsahu:

- **autorizovaný inženýr v oboru vodohospodářských staveb (hlavní stavbyvedoucí):** VŠ vzdělaná osoba s nejméně **3letou praxí** v daném oboru a s **osvědčením** dle zákona 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, v min. úrovni autorizovaný inženýr v oboru vodohospodářských staveb, resp. staveb vodního hospodářství a krajinného inženýrství, a dále se zkušeností s realizací obdobných staveb - **min. 3 zakázky s výstavbou splaškové kanalizace o min. finančním plnění 55 mil. Kč bez DPH za jednu stavbu (zakázku);**
- **autorizovaný inženýr nebo technik v oboru vodohospodářských staveb (stavbyvedoucí):** min. SŠ vzdělaná osoba s nejméně **3letou praxí** v daném oboru a s osvědčením dle zákona 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, v min. úrovni autorizovaný technik v oboru vodohospodářských staveb, resp. staveb vodního hospodářství a krajinného inženýrství, a dále se zkušeností s realizací obdobných staveb - **min. 3 zakázky s výstavbou splaškové kanalizace o min. finančním plnění 30 mil. Kč bez DPH za jednu stavbu (zakázku);**
- **technolog zařízení stavby:** VŠ vzdělaná osoba s nejméně **3letou praxí** v daném oboru a s **osvědčením** dle zákona 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, v min. úrovni autorizovaný inženýr v oboru technologická zařízení staveb;
(...).

K postupu obviněného

61. K požadavkům na technickou kvalifikaci Úřad v obecné rovině uvádí, že při posuzování takových požadavků zadavatele je třeba vycházet z jejich účelu, kterým je objektivním, transparentním a nediskriminačním způsobem zajistit, aby zadavatel vybíral dodavatele veřejné zakázky pouze z okruhu subjektů, kteří poskytují záruky o své schopnosti veřejnou zakázku řádně, včas a v odpovídající kvalitě realizovat. Zadavatel však také může vymezením kritérií technické kvalifikace, zejména stanovením příliš přísných kritérií prokázání způsobilosti dodavatele, výrazným způsobem ovlivnit okruh dodavatelů, mezi jejichž nabídkami bude v závěrečné fázi zadávacího řízení vybírat. Stanovení konkrétních kritérií technické kvalifikace je tak sice plně v gesci zadavatele, ten je však při jejich výběru nucen respektovat jednotlivá zákonná ustanovení, v nichž se zároveň odráží i základní zásady postupu zadavatele uvedené v § 6 zákona. Pokud by požadavky zadavatele vybočovaly z jeho oprávněných potřeb ve vztahu k dané veřejné zakázce, resp. by přesahovaly rámec výše uvedeného účelu kritérií technické kvalifikace, postup zadavatele by se míjel se zásadou přiměřenosti zakotvenou v ust. § 6 odst. 1 zákona a mohlo by dojít k bezdůvodnému omezení hospodářské soutěže.
62. Právě uvedený princip konkrétně zakotvuje ust. § 36 odst. 1 zákona, které mj. stanoví, že zadávací podmínky nemohou vytvářet bezdůvodné překážky hospodářské soutěže. Toto ustanovení tak umožňuje zadavateli požadovat v zadávacím řízení – zjednodušeně řečeno – plnění způsobilé naplnit potřeby zadavatele, které jsou sledovány realizací zadávacího řízení, dále toto plnění požadovat od způsobilého dodavatele, na druhé straně však též chrání férovou soutěž o veřejnou zakázku. Je nepochybné, že po zadavateli nelze požadovat, aby

stanovené zadávací podmínky měly na všechny dodavatele stejný dopad. Přesto případné omezení musí být vždy odůvodnitelné oprávněnými potřebami zadavatele a je to právě on, kdo musí unést důkazní břemeno, že se skutečně nejedná o bezdůvodnou překážku v hospodářské soutěži dodavatelů o veřejnou zakázku (k tomu srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 9. 2021 sp. zn. 29 Af 53/2019). Pokud zadavatel právě uvedenému nedostojí, dopouští se nejen porušení ustanovení § 36 odst. 1 zákona, ale též základních zásad dle § 6 zákona. Současně ve vztahu ke stanovení podmínek kvalifikace zákon dále v § 73 odst. 6 výslovně uvádí, že pokud zadavatel požaduje prokázání mj. technické kvalifikace (jako je tomu v šetřeném případě) musí své požadavky nastavit přiměřeně vzhledem ke složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky. Je tedy zjevné, že zákonodárce klade vysoký důraz na to, aby zadávací podmínky nebyly stanovovány bezdůvodně či nepřiměřeně, když je tento princip kromě základních zásad promítnut i do dalších ustanovení zákona.

63. Objektívni důvody na straně zadavatele pak do jisté míry předurčují to, zda bude postup zadavatele shledán jako souladný se zákonem. Odůvodnění potřeby zadavatele musí být založeno na konkrétních logických úvahách a musí pro ně existovat objektivní příčiny. Obdobné závěry učinil i Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku č. j. 1 Afs 69/2012-55 ze dne 28. 3. 2013, ve kterém NSS mj. konstatoval, že „[s] ohledem na individuální povahu každé zakázky je pak zadavateli ponechána velká míra volnosti. Zadavatel může (např. v technických podmínkách, kvalifikačních požadavcích) stanovit konkrétní požadavky, bez jejichž splnění se dodavatel nemůže o veřejnou zakázku úspěšně ucházet. Jejich stanovením tak přímo ovlivňuje okruh možných dodavatelů. Z tohoto důvodu je zapotřebí k počtu a míře takových požadavků přistupovat striktně v duchu výše uvedených zásad. Tyto zásady se navíc přímo promítají i v některých ustanoveních zákona (např. § 50 odst. 3 ZVZ). Protože se jedná převážně o ustanovení dispozitivní, musí být potřeba takového požadavku odůvodnitelná. Zjednodušeně lze říci, že čím podrobnější a přísnější požadavky zadavatel zvolí, tím vyšší nároky budou kladeny na jejich odůvodnění.“ Ačkoliv se cit. závěry vztahovaly k předchozí právní úpravě³, lze tyto v obecné rovině aplikovat i za účinnosti stávající právní úpravy (zákona).
64. Vymezením kritérií technické kvalifikace se zabýval i předseda Úřadu v rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-R0101/2021/VZ, č. j. ÚOHS-20522/2021/163/VVá ze dne 3. 8. 2021, ve kterém uvedl, že: „[p]ožadavky na technickou kvalifikaci by měly být vždy tak obecné, aby dostatečně ověřovaly schopnost dodavatelů plnit veřejnou zakázku a zároveň umožňovaly co nejširší hospodářskou soutěž. Pokud jsou zadavatelem stanoveny požadavky velmi specifické, musí být odůvodněné tak, aby bylo patrné, že a proč dostatečně kvalifikovaným k plnění veřejné zakázky nemůže být dodavatel, který má zkušenosti obecnější. Kritérium také musí mít vztah k předmětu veřejné zakázky. Pouze vztahem kritéria technické kvalifikace k předmětu veřejné zakázky však nelze paušálně odůvodnit jakékoliv kritérium. Toto kritérium musí být přiměřené a je to v případě rozporování zadávacích podmínek dodavateli Úřad, kdo musí přezkoumatelně posoudit, proč je či není namítané kritérium technické kvalifikace stanoveno v souladu se zákonem.“ Ve vztahu ke zkoumání toho, zda zadavatel stanovil zadávací podmínky v souladu se zákonem předseda Úřadu v cit. rozhodnutí mj. akcentoval, že vždy musí být pečlivě zohledněny veškeré aspekty konkrétního případu.

³ zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů – pozn. Úřadu

65. Úřad se v rámci přezkumu postupu obviněného v zadávacím řízení se zřetelem ke shora uvedeným obecným východiskům v šetřené věci zabýval posouzením podmínek kritéria technické kvalifikace stanovených v čl. VIII. bodě 3. písm. c) kvalifikační dokumentace předmětné veřejné zakázky, konkrétně tedy podmínky spočívající v požadavku zadavatele na stupeň autorizace u osoby „technologů zařízení stavby“, kdy zadavatel požaduje „osvědčení[] dle zákona 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, v min. úrovni autorizovaný inženýr v oboru technologická zařízení staveb“.
66. Jak již Úřad uvedl výše, předmětem veřejné zakázky jsou stavební práce spočívající ve zhotovení splaškové gravitační kanalizace včetně výtlaků, veřejných čerpacích stanic ČS 1 a 2 a biologicko mechanické čistírny odpadních vod (ČOV) Mutějovice 850 EO, odpadu DN 200 z ČOV do vodoteče, elektropřípojky pro ČOV a ČS, vodovodního řadu s přípojkou jako zdroje vody pro ČOV Mutějovice a nájezdu k ČOV z místní komunikace. Jedná se tedy o stavbu vodního díla.
67. Co se týče nároků na kvalifikaci fyzických osob provádějících vybrané činnosti ve výstavbě, tyto vyplývají ze zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), který v ust. § 158 odst. 1 stanovuje, že odborné vedení provádění stavby nebo její změny mohou vykonávat pouze fyzické osoby, které získaly oprávnění k jejich výkonu dle autorizačního zákona. Ze stavebního zákona dále vyplývá, že odborné vedení provádění stavby nebo její změny zabezpečuje stavbyvedoucí (ust. § 134 odst. 2 stavebního zákona).
68. Ve vztahu k osobě technologů zařízení stavby, ten, jak uvádí Ministerstvo pro místní rozvoj ve svém sdělení ze dne 14. 2. 2022, není v zákoně nijak definován a stavební zákon pro tuto osobu ani nestanovuje požadavky na získání příslušného oprávnění podle autorizačního zákona. Obor „technologická zařízení staveb“ je však dle § 5 odst. 3 písm. e) autorizačního zákona jedním z oborů autorizace udělovaných Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (dále jen „ČKAIT“), který lze udělit ve stupni autorizovaný inženýr nebo autorizovaný technik. Podle webových stránek ČKAIT⁴ se cit. obor věnuje stavbám, u kterých je technologické zařízení pro stavbu určující. Věnuje se technologickým a technickým zařízením v rámci stavebních objektů. Může se jednat např. o technologická zařízení pro těžbu a úpravu uhlí, plynárenství, energetiku, teplárenství, strojírenskou výrobu, potravinářský průmysl a do oboru spadají právě také stavby technologických zařízení čistíren odpadních vod instalovaných do kanalizačních systémů a technických zařízení na vnitřní kanalizaci podléhající zákonu č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon). Proto, jak uvedlo Ministerstvo pro místní rozvoj taktéž ve svém sdělení ze dne 14. 2. 2022, „pokud takovou osobu zadavatel na stavbě požaduje s tím, že má vykonávat konkrétní činnosti, je autorizovaná osoba s oprávněním k požadovaným činnostem osobou nejpovolnější.“. Na základě výše uvedených skutečností, zejména pak vymezení obsahu oboru autorizace „technologická zařízení staveb“, lze konstatovat, že v účasti technologů zařízení staveb při realizaci předmětné veřejné zakázky lze shledávat ratio a opodstatnění.
69. Úřad se dále zabýval tím, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem, když u technologů zařízení staveb požadoval autorizaci ve stupni autorizovaný inženýr. V této souvislosti se Úřad zaměřil zejména na to, zda tento požadavek zadavatele vychází z objektivně odůvodnitelné

⁴ viz <https://www.ckait.cz/rozsah-oboru-a-specializaci>

potřeby, tedy zda je zadavatel schopen toto kritérium technické kvalifikace relevantním způsobem odůvodnit. V této souvislosti Úřad vyzval zadavatele, aby podal laicky srozumitelné vysvětlení působnosti technologa zařízení stavby v rámci předmětné veřejné zakázky. Zadavatel Úřadu sdělil, že technolog zařízení stavby se zabývá technologickou částí čistíren odpadních vod (dále jen „ČOV“) a zjednodušeně lze konstatovat, že za stavební část ČOV zodpovídá autorizovaný inženýr v oboru vodohospodářských staveb a za provozní část ČOV pak právě autorizovaný inženýr v oboru technologická zařízení staveb. V zadávací dokumentaci zadavatel pro účely předmětné veřejné zakázky technologa zařízení stavby definuje jako „*VŠ vzdělan[ou] osob[u] s nejméně 3letou praxí v daném oboru a s osvědčením dle zákona 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, v min. úrovni autorizovaný inženýr v oboru technologická zařízení staveb.*“.

70. Za účelem seznámení se s důvody, které zadavatele vedly ke stanovení předmětného kritéria technické kvalifikace, tedy stupně autorizace autorizovaný inženýr u osoby technologa zařízení stavby, Úřad dále vyzval zadavatele ke sdělení, z jakého důvodu v případě osoby technologa zařízení stavby požaduje autorizaci ve stupni autorizovaný inženýr, resp. jaké činnosti potřebné při realizaci veřejné zakázky nejsou v působnosti technologa zařízení stavby disponujícího autorizací pouze ve stupni autorizovaný technik.
71. Zadavatel uvádí, že daný stupeň autorizace, tedy stupeň autorizovaného inženýra, požaduje s ohledem na rozdílný rozsah oprávnění autorizovaného inženýra a technika plynoucí z § 18 a § 19 autorizačního zákona, a to zejména ve vztahu k působení na stavbě. Autorizovaný technik na pozici technologa zařízení stavby dle zadavatele nedisponuje dostatečnými oprávněními pro stavbu tohoto rozsahu a náročnosti a pro všechny části předmětu veřejné zakázky. Konkrétně může autorizovaný inženýr při realizaci předmětné veřejné zakázky navíc „*provádět a vyhodnocovat inženýrské průzkumy, navržené technologické procesy, vydávat odborná stanoviska, zpracovávat posudky a v neposlední řadě vypracovávat a autorizovat projektovou dokumentaci, resp. projekt skutečného provedení technologie ČOV (čistírny odpadních vod[í]) a ČSOV (čerpací stanice odpadních vod).*“.
72. Zadavatel dále argumentuje, že se nelze domnívat, že technolog zařízení stavby nebude v rámci realizace předmětu veřejné zakázky vypracovávat a potvrzovat dokumentaci skutečného provedení stavby, resp. oborově vydělených částí. Uvádí také, že dokumentace skutečného provedení stavby je součástí kolaudační dokumentace ve smyslu § 119 až § 127 stavebního zákona.
73. Na tomto místě Úřad předně uvádí, že vzal v potaz uvedené tvrzení zadavatele a že je mu znám rozsah činností vymezených v § 18 a 19 autorizačního zákona, které je v rámci svého oboru oprávněn vykonávat autorizovaný inženýr (§ 18) a autorizovaný technik (§ 19). Ačkoli je z uvedených ustanovení autorizačního zákona zřejmé, že rozsah oprávnění autorizovaného inženýra je oproti rozsahu oprávnění autorizovaného technika širší (příčemž Úřad uvedené nikterak nerozporuje), Úřad k činnostem uvedeným zadavatelem, které má autorizovaný inženýr v oboru technologická zařízení staveb v rámci předmětné veřejné zakázky vykonávat, uvádí následující.
74. Dle § 158 odst. 1 stavebního zákona existují vybrané činnosti ve výstavbě, které mohou vykonávat pouze osoby s oprávněním k jejich výkonu podle autorizačního zákona. Vybranými

činnostmi jsou dle cit. ustanovení projektová činnost ve výstavbě (kterou se rozumí zpracování územně plánovací dokumentace, územní studie, dokumentace pro vydání územního rozhodnutí a pro uzavření veřejnoprávní smlouvy nahrazující územní rozhodnutí a projektové dokumentace podle odstavce 2 cit. ustanovení) a odborné vedení provádění stavby nebo její změny.

75. Odbornému vedení provádění stavby nebo její změny (autorizační zákon užívá pojem vedení realizace stavby) v souladu s ověřenou projektovou dokumentací se dle § 153 odst. 1 stavebního zákona věnuje osoba stavbyvedoucího. vést realizaci stavby, a tedy vykonávat funkci stavbyvedoucího, může dle § 18 a § 19 autorizačního zákona jak autorizovaný inženýr, tak autorizovaný technik. Co se týče projektové činnosti ve výstavbě, projektovou dokumentaci příslušející oboru autorizace příslušné osoby mohou vypracovávat jak autorizovaný inženýr, tak autorizovaný technik. Autorizovaný inženýr v tzv. celostním oboru je však navíc oproti autorizovanému technikovi oprávněn vypracovat a autorizovat projektovou dokumentaci i oborově vydělených částí.⁵
76. Ze sdělení zadavatele ze dne 4. 3. 2022 plyne, že zadavatel technologa zařízení stavby v rámci předmětné veřejné zakázky definuje jako osobu odpovědnou za provozní část ČOV. Technolog zařízení stavby se tedy podobně jako stavbyvedoucí podílí na realizaci stavby (zodpovídá však nikoli za stavební, ale za provozní část ČOV). Je zřejmé, že se technolog zařízení stavby v rámci předmětné veřejné zakázky nebude věnovat projektové činnosti, natož pak projektování oborově vydělených částí. Jak vyplývá z čl. III. zadávací dokumentace předmětné veřejné zakázky, projektovou dokumentaci předmětné veřejné zakázky a soupis prací s výkazem výměr již vypracovala společnost INGAS PRAHA spol. s.r.o., IČO 63672626, se sídlem Litevská 8/1174, 100 00 Praha 10.
77. Uvedené plyne také ze smlouvy uzavřené mezi obviněným a vybraným dodavatelem, v níž je v čl. 2 „Předmět díla“ uvedeno: *„Zhotovitel se touto Smlouvou zavazuje provést pro objednatele dále specifikovaný předmět díla. Předmětem díla dle této Smlouvy je provedení stavby (akce) s názvem **Splašková kanalizace a ČOV 850 EO Mutějovice** a to v souladu s projektovou dokumentací s názvem **Splašková kanalizace a ČOV 850 EO Mutějovice** projektanta INGAS Praha, s.r.o., Litevská 8/1174, Praha 10, 100 00, IČ 63672626, z 04/2020, která je součástí Zadávací dokumentace veřejné zakázky na výběr dodavatele tohoto díla, Přílohou č. 2 a nedílnou součástí této Smlouvy (vše dále jen jako „projektová dokumentace“) a dále v rozsahu, vymezeném a daném položkovým rozpočtem, který je obsažen v nabídce zhotovitele podané v rámci zadávacího řízení na výběr dodavatele díla dle této Smlouvy a který je Přílohou č. 1 a nedílnou součástí této Smlouvy (dále jen Rozpočet). Smluvní strany výslovně prohlašují a činí nesporným, že zhotovitel měl možnost před podáním nabídky a uzavřením této smlouvy seznámit se jak s projektovou dokumentací, tak s místem plnění díla a posoudit technické údaje o rozsahu, kvalitě a požadovaném způsobu provedení díla pro potřeby realizace díla a kalkulace ceny díla. Smluvní strany výslovně potvrzují a činí nesporným, že vymezení předmětu díla dle této Smlouvy zahrnuje veškerá plnění a dodávky nutné k jeho řádnému dokončení tak, aby jej bylo možno užívat v souladu s účelem, pro který je dílo*

⁵ Předmětné skutečnosti jsou Úřadu známy z jeho úřední činnosti, konkrétně pak ze stanoviska ČKAIT poskytnutého Úřadu v rámci jiného správního řízení.

zhotovováno.“ V čl. 6 „Způsob provádění díla“ téže smlouvy se dále výslovně stanoví: „Zhotovitel je povinen provést dílo v souladu s projektovou dokumentací, (...)“.

78. Ze smlouvy uzavřené mezi obviněným a vybraným dodavatelem tak jasně vyplývá, že předmětná veřejná zakázka není zadávána jako „Design & Build“, nýbrž je vybírán zhotovitel stavby, který je zavázán toliko **provést dílo** dle zadávacích podmínek včetně již zpracované projektové dokumentace, a nikoli se věnovat projektové činnosti.
79. Úřad k argumentaci zadavatele nutností vypracovávat a autorizovat projektovou dokumentaci, resp. projekt skutečného provedení technologie ČOV a čerpací stanice odpadních vod (dále jen „ČSOV“) pro úplnost dodává, že dokumentace skutečného provedení stavby není projektovou dokumentací ve smyslu § 158 odst. 2 stavebního zákona, neboť není jako taková v rámci cit. ustanovení jmenována. Zpracování dokumentace skutečného provedení stavby tak není vybranou činností ve výstavbě, kterou by byla oprávněna vykonávat pouze fyzická osoba, která získala oprávnění k jejímu výkonu dle zvláštního právního předpisu, tedy s osvědčením o autorizaci. Proto také tvrzení zadavatele, že bude osoba technologa zařízení stavby vypracovávat a potvrzovat dokumentaci skutečného provedení stavby, resp. oborově vydělených částí, nemůže obstát, neboť se nejedná o projektovou činnost, ve vztahu k níž by v případě oborově vydělených částí byla oprávnění autorizovaného inženýra širší. Tvrzení zadavatele, že dokumentace skutečného provedení stavby je součástí kolaudační dokumentace ve smyslu § 119 až § 127 stavebního zákona, pak nic nemění na skutečnosti, že se nejedná o projektovou dokumentaci.
80. Co se týče argumentu zadavatele, že autorizovaný inženýr je na pozici technologa zařízení stavby při realizaci předmětné veřejné zakázky oprávněn provádět a vyhodnocovat inženýrské průzkumy, Úřad odkazuje na projektovou dokumentaci, konkrétně dokument s názvem „D 1.1.a. Technická zpráva k objektu SO 1 – objekt čističky, oplocení areálu, elektropilíř“, v němž se uvádí, že *„[z]ákladové poměry v prostoru budoucího staveniště byly provedeným inženýrskogeologickým průzkumem vyhodnoceny jako složité. (...) Podrobně je geologický průzkum pozemku pro umístění ČOV zpracován v samostatné části PD.“* Z uvedeného tak plyne, že inženýrskogeologický průzkum byl již v rámci projektové činnosti proveden.
81. V této věci tak Úřad uzavírá, že se osoba technologa zařízení stavby v rámci předmětné veřejné zakázky nebude věnovat projektové činnosti, přičemž v případě ostatních oprávnění autorizovaného inženýra uváděných zadavatelem tento pouze obecně konstatuje, že dané činnosti může autorizovaný inženýr při realizaci předmětné veřejné zakázky vykonávat. Zadavatel tedy nijak objektivním způsobem nedoložil, že technolog zařízení stavby bude tyto činnosti v rámci svého působení při realizaci předmětné veřejné zakázky skutečně vykonávat (např. odkazem na konkrétní část projektové dokumentace) , a to i přes to, že byl k tomuto Úřadem opakovaně vyzván⁶, a uvedená argumentace tak zůstává v pouhé rovině tvrzení.
82. Zadavatel dále svůj požadavek zdůvodňuje skutečností, že předpokladem pro oprávnění autorizovaného inženýra je vysokoškolské vzdělání, díky kterému lze očekávat komplexní, odborné a rychlé řešení případných problémů s kvalitou vyčištěné vody na odtoku. Pro zadavatele tak nebude nutné využít služeb dalších externích odborníků.

⁶ viz Žádost o sdělení sp. zn. ÚOHS-P0458/2021/VZ, č. j. ÚOHS-01007/2022/524 ze dne 10. 1. 2022 či Žádost o sdělení sp. zn. ÚOHS-P0458/2021/VZ, č. j. ÚOHS-06469/2022/524 ze dne 18. 2. 2022

83. Zadavatel dále v rámci odůvodnění uvádí svůj požadavek, aby „*dodavatel schopně a zodpovědně zajistil, že biologické čištění ČOV (nitrifikace, denitrifikace, odsazení přebytečného kalu, vratného kalu, jemnobublinná aerace, kalové hospodářství apod.) bude plně funkční min. po celou záruční dobu díla a kvalita vody na odtoku bude plnit hodnoty jednotlivých ukazatelů (CHSK, BSK, NL, NH4+, P, N) podle vodoprávního povolení a legislativních standardů.*“. Jak zadavatel uvedl ve svém stanovisku, „*zadávacími podmínkami apeluje na dodavatele k jejich bezchybnému splnění.*“. Zadavatel je přesvědčen, že jedná správně, když zodpovědnost za správnou funkčnost technologie požaduje po dodavateli. Kromě potřeby zajistit bezproblémový provoz, je v zájmu zadavatele vyhnout se případným pokutám např. ze strany České inspekce životního prostředí či poskytovatele dotace za neplnění limitů znečištění na odtoku odkanalizované obce.
84. Na tomto místě Úřad uvádí, že ačkoli z výše uvedeného plyne, že z hlediska rozsahu oprávnění může funkci technologa zařízení stavby zastávat i autorizovaný technik, zadavatel není vždy povinen požadovat pouze toto minimum. K tomuto se blíže vyjadřuje rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-03325/2022/510 ze dne 28. 1. 2022, sp. zn. ÚOHS-S0119/2021/VZ, které se sice věnuje stupni autorizace osoby stavbyvedoucího, ale závěry jsou obecně platné i pro jiné osoby podílející se na realizaci předmětu veřejné zakázky: „*zadavatel není povinen ve svých požadavcích na odbornost osob podílejících se na realizaci předmětu veřejné zakázky vyžadovat pouze minimálně možné, což je v šetřeném případě navrhovatelem namítaná autorizace ve stupni autorizovaný technik. Dle Úřadu nelze argumentaci o údajné nepřiměřenosti a diskriminaci stavět toliko na tom, že funkci stavbyvedoucího může vykonávat také autorizovaný technik, neboť z druhé strany pohledu je možné konstatovat, že vyšší stupeň autorizace je na této pozici rovněž obecně možný.*“. Musí zde totiž být prostor pro legitimní úvahu zadavatele, neboť jak bylo zmíněno výše, stanovení konkrétních kritérií technické kvalifikace je plně v gesci zadavatele. V případě, kdy však zadavatel požaduje vyšší než minimální úroveň kvalifikačního kritéria, musí unést důkazní břemeno a odůvodnit, že se nejedná o bezdůvodnou překážku v hospodářské soutěži dodavatelů o veřejnou zakázku, a to zejména vzhledem k předmětu veřejné zakázky. Úřad tedy přistoupil k posouzení odůvodnění zadavatele pro požadavek na autorizovaného inženýra u osoby technologa zařízení stavby zájmem na komplexním a rychlém řešení problémů a na správné funkčnosti technologie.
85. V šetřeném případě zadavatel za přidanou hodnotu autorizovaného inženýra považuje jeho vysokoškolské vzdělání, v důsledku čehož lze očekávat komplexní, odborné a rychlé řešení případných problémů s kvalitou vyčištěné vody na odtoku. Dále pak obecně zajištění správné funkčnosti technologie čištění.
86. K odůvodnění zadavatele Úřad uvádí, že přidanou hodnotou autorizace ve stupni autorizovaný inženýr jednoznačně je dosažené vzdělání, které v souladu s § 8 odst. 2 písm. b) autorizačního zákona musí být vždy vysokoškolské. Co se týče délky odborné praxe nutné pro získání autorizace, a tedy zkušeností dané osoby, autorizovaný inženýr musí mít pro získání autorizace 3 roky nebo 5 let odborné praxe podle stupně vysokoškolského vzdělání, autorizovaný technik pak 3 roky v případě vysokoškolského vzdělání v kterémkoli stupni nebo 5 let v případě středoškolského vzdělání (§ 8 odst. 6 autorizačního zákona). Z uvedeného plyne, že zkušenosti autorizovaného inženýra a technika nutné pro získání autorizace mohou být srovnatelné, přičemž z úrovně autorizace dané osoby nelze zjistit o její praxi již na pozici autorizované osoby ničeho; není ani vyloučeno, že u konkrétní osoby autorizovaného technika může být tato praxe

i značně delší. Ostatně doložení délky praxe u osoby technologa zařízení stavby bylo taktéž jedním z požadavků zadavatele v rámci veřejné zakázky.

87. Ve vztahu ke vzdělání je Úřad toho názoru, že úroveň vzdělání jistě může mít při participaci na realizaci veřejné zakázky své opodstatnění a nelze ji bagatelizovat. Pokud by se však mělo jednat o natolik důležitý předpoklad pro participaci na veřejné zakázce, pro zadavatele by nemělo být při vynaložení přiměřené snahy nijak složité tento požadavek relevantně odůvodnit. Odhlédne-li Úřad od toho, že i autorizovaný technik může disponovat vysokoškolským vzděláním, zadavatel nedoložil, resp. neobjasnil, v čem je předmětná stavba výjimečná či nadstandardní proti „běžným“ stavbám obdobného typu. Úřad si umí představit situaci, kdy by např. v rámci předmětu veřejné zakázky byl aplikován zcela nový technologický postup, příp. kdy by podobné zařízení nebylo v rámci oboru či v rámci našeho území zcela „běžné“ apod. Zadavatel však ničeho takového nevedl ani nepopsal složitost předmětu veřejné zakázky ve vztahu k standardní náplni autorizace v oboru technologická zařízení staveb, kterou by nebyl schopen při realizaci veřejné zakázky zastat autorizovaný technik.
88. Úřad a priori nepředepisuje, že neexistují stavby, u kterých by požadavek autorizovaného inženýra na pozici technologa zařízení stavby byl opodstatněný. Nicméně v tomto konkrétním případě žádné důvody pro vyšší stupeň autorizace zadavatel nepředestřel.
89. Na tomto místě Úřad opakuje, že nezapovídá zadavateli možnost odchýlit se od určitého standardu, avšak v takové situaci musí přednést dostatečně silné důvody, proč požaduje vyšší stupeň autorizace, čemuž obviněný v šetřeném případě nedostal. Úřad dále dodává, že posuzování přiměřenosti požadavku na určité autorizační oprávnění vyššího stupně vždy záleží na konkrétních okolnostech daného případu. Posuzování přiměřenosti požadavku na vyšší stupeň autorizace u technologa zařízení staveb Úřad provedl rovněž v kontextu té skutečnosti, že zadavatel u dodavatele požadoval doložit u osoby hlavního stavbyvedoucího autorizaci v oboru stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství ve stupni autorizovaný inženýr. Zadavatel tak není při realizaci veřejné zakázky zcela zbaven přítomnosti osoby disponující autorizací ve stupni autorizovaný inženýr. Aniž by se Úřad vyjadřoval k oprávněnosti požadavku zadavatele na stupeň autorizace u osoby hlavního stavbyvedoucího, neboť toto není předmětem probíhajícího správního řízení, dochází zde ke kumulaci požadavků, které jsou samy o sobě sporné, neboť, jak již bylo uvedeno výše, vést realizaci stavby je oprávněn kromě autorizovaného inženýra taktéž „pouze“ autorizovaný technik. Jak již Úřad uvedl výše, smyslem prokazování kvalifikace je zajistit, aby byla veřejná zakázka realizována odborně zdatným dodavatelem. Právě uvedené však neznamená, že by zadavatel měl požadovat neúčelná kritéria technické kvalifikace, tj. aniž by k tomu měl objektivní důvody. Požadavek na autorizovaného inženýra u technologa zařízení staveb v šetřeném případě nevychází dle názoru Úřadu z legitimní potřeby zadavatele a nepřináší mu tak žádnou „přidanou hodnotu“ při realizaci veřejné zakázky. Výše popsaný postup zadavatele tak popírá zásadu přiměřenosti a ust. § 36 odst. 1 zákona, dle kterého nelze stanovit zadávací podmínky tak, aby bezdůvodně vytvářely překážky hospodářské soutěže. Zadavatel může stanovením zadávacích podmínek omezit hospodářskou soutěž, ale musí unést důkazní břemeno, že se nejedná o bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže, resp. že se nejedná o bezdůvodné přímé či nepřímé konkurenční zvýhodnění určitého dodavatele či skupiny dodavatelů, avšak zadavatel v šetřeném případě toto důkazní břemeno neunesl. Zadavatel tedy svým postupem znevýhodnil dodavatele, kteří disponují technologem zařízení stavby s autorizací toliko ve

stupni autorizovaný technik, jejíž získání je pro dodavatele dostupnější zejm. kvůli nižším nárokům na min. dosažené vzdělání (jak Úřad uvedl výše v bodě 86. odůvodnění tohoto rozhodnutí), aniž by však tento požadavek zadavatele vycházel z jeho objektivních potřeb.

90. Závěrem Úřad odkazuje rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0075/2022/VZ, č. j. ÚOHS-27247/2022/163 ze dne 17. 8. 2022, jehož závěry stran požadavků na kvalifikaci považuje na daný případ za vysoce přílehlivé, ve kterém předseda Úřadu ve vztahu ke kvalifikaci konstatoval, že tato je jakýmsi sítem v zadávacím řízení a pokud zadavateli jde o soutěžení kvality, může tak učinit prostřednictvím hodnotících kritérií. *„Základní ideou kvalifikačních podmínek by mělo být to, že jsou stanoveny právě tak a v takové míře, aby byly reálně schopné a způsobilé ověřit technické schopnosti a zkušenosti dodavatelů. Jakékoliv požadavky nad rámec objektivně zdůvodnitelné míry jsou nepřipustným omezováním hospodářské soutěže. Smyslem technické kvalifikace je odfiltrovat zjevně nezkušené dodavatele bez odpovídajících schopností, to přitom s ohledem na konkrétní trh, jehož podoba může být v každém individuálním případě zcela rozdílná, a to dokonce tak, že může být u specifických zakázek až nepřipustné vyžadovat složitější kvalifikaci.⁷ Pokud má zadavatel zájem na tom, aby získal plnění od dodavatele, který se na trhu pohybuje např. delší dobu nebo má k dispozici velmi zkušené členy realizačního týmu, měl by tuto svou potřebu naplnit prostřednictvím hodnocení veřejné zakázky a jemu příslušných kritérií, nikoliv nedůvodně omezovat soutěž a v důsledku vylučovat i ty dodavatele, kteří jsou předmět veřejné zakázky objektivně schopni plnit. Požadavky na kvalifikaci totiž představují ono nejhrubší síto, přes které neprojdou dodavatelé, kteří by třeba i byli schopni plnit zakázku, ale neprokážou požadované penzum referencí z dřívějších zakázek, zatímco hodnocení zkušeností (tam kde to zákon připouští) je hodnocením kvality těchto dodavatelů, jehož prostřednictvím již nemohou být ze soutěže o veřejnou zakázku vyloučeni.“*
91. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona tím, že stanovil zadávací podmínky veřejné zakázky v rozporu s § 36 odst. 1 zákona, když k prokázání splnění kritéria technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. d) zákona v čl. VIII. „Požadavky na prokázání kvalifikace“ bodě 3. písm. c) kvalifikační dokumentace požadoval u osoby technologa zařízení stavby, aby disponovala autorizací podle autorizačního zákona v oboru technologická zařízení staveb ve stupni autorizovaný inženýr, aniž by zadavatel požadavek na tento stupeň autorizace odůvodnil vzhledem ke složitosti či rozsahu realizace veřejné zakázky, tedy aniž by uvedl důvod, pro který by pro osobu technologa zařízení stavby nebyla dostačující autorizace ve stupni autorizovaný technik, čímž vytvořil bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže a zároveň nedodržel zásadu přiměřenosti zakotvenou v § 6 odst. 1 zákona a dne 17. 12. 2021 uzavřel s vybraným dodavatelem smlouvu, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K ostatním argumentům obviněného

92. Obviněný uvádí, že svůj požadavek v předmětném zadávacím řízení několikrát upřesnil, a to také vysvětlením zadávací dokumentace. K tomuto však Úřad konstatuje, že v rámci „Vysvětlení zadávací/kvalifikační dokumentace č. 2“ ze dne 26. 7. 2021 zadavatel svůj požadavek mimo obecných tvrzení nijak blíže neupřesnil. Pokud jde o skutečnost, že Úřad

⁷ „Ačkoliv se nejednalo o podmínky trhu obdobné zdejší situaci, lze v této souvislosti odkázat například na rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-R0134/2021/VZ, č. j. ÚOHS-36080/2021/162/JSr ze dne 8. 11. 2021.“

zadavatele nežádal o odborné vysvětlení, nýbrž o laicky srozumitelné, Úřad uvádí, že i laicky srozumitelným způsobem je možné označit konkrétní činnosti, které má osoba technologa zařízení stavby **v rámci předmětné veřejné zakázky** zajišťovat.

93. Obviněný ve svém stanovisku dále prezentuje názor, že jeho požadavek není „*nepřiměřený, něčím výjimečný či diskriminační*“, neboť je v praxi mezi zadavateli takto běžně používán. K tomu Úřad uvádí, že jak již uvedl v bodě 64. odůvodnění tohoto rozhodnutí, při posuzování přiměřenosti požadavku je nutné vždy zohlednit veškeré aspekty konkrétního případu, tedy přiměřenost posuzovat ve vztahu ke konkrétní veřejné zakázce, a není tedy možné se odvolávat na praxi jiných zadavatelů.
94. K tvrzení obviněného, že stejným způsobem odůvodnil také požadavek na autorizovanou osobu v oboru staveb vodního hospodářství a krajinného inženýrství, přičemž tedy nabyl dojmu, že „*nebude obecně možné požadovat odbornou způsobilost osob zodpovědných za vedení stavebních prací v úrovni autorizovaný inženýr.*“, Úřad uvádí, že v předmětném správním řízení se Úřad věnoval pouze požadavku na stupeň autorizace u osoby technologa zařízení stavby. Požadavek na stupeň autorizace osoby hlavního stavbyvedoucího nebyl v rámci předmětného správních řízení posuzován. Požadovat autorizaci ve stupni autorizovaný inženýr je vždy obecně možné, avšak je nutné, aby zadavatel prokázal, že tento požadavek vychází z jeho legitimní a objektivní potřeby a aby jej odůvodnil rozsahem či složitostí realizace veřejné zakázky.
95. K dalšímu tvrzení obviněného ohledně nutnosti zohlednit při hodnocení stavu hospodářské soutěže počet žádostí o účast, nikoli počet nabídek, Úřad sděluje, že nelze v tomto případě brát v potaz žádosti o účast těch účastníků zadávacího řízení, kteří neprokázali splnění kvalifikace (ať už z jakéhokoliv důvodu), neboť je v rámci předmětného správních řízení řešena právě problematika splnění kvalifikace.
96. Obviněný pak ve svém stanovisku upozorňuje i na samotnou osobu stěžovatele, která podala podnět, na jehož základě Úřad zahájil předmětné správní řízení. Dle jeho názoru se jedná o krycí společnost, která jedná účelově a nemá o veřejnou zakázku vážný zájem, přičemž obviněný má za to, že Úřad k této skutečnosti při svém rozhodování nepřihlédl.
97. K tomu Úřad uvádí, že ačkoliv lze v tomto případě chápat pochybnosti zadavatele o motivech podatele podnětu, pro zahájení správních řízení z moci úřední není relevantní, jak se Úřad o možném porušení zákona dozvěděl.
98. V závěru svého stanoviska zadavatel uvádí, že má za to, že se podpisem smlouvy s vybraným dodavatelem neprovinil. Úřad uvádí, že samotným uzavřením smlouvy s vybraným dodavatelem zadavatel zákon neporušil, neboť s šetřením podnětu u Úřadu není spojen zákaz uzavření smlouvy; uzavřením smlouvy byl toliko naplněn poslední znak skutkové podstaty přestupku, přičemž základní pochybení zadavatele spočívá v tom, že nezákonně stanovil zadávací podmínky předmětné veřejné zakázky. Co se týče průběhu kontaktu Úřadu se zadavatelem během šetření podnětu, tento nemá žádný vliv na skutečnost, zda zadavatel stanovil zadávací podmínky v souladu se zákonem či nikoliv. Zadavatel o probíhajícím šetření podnětu věděl, neboť o ukončení šetření je zadavatel Úřadem vždy informován.

K výroku II. tohoto rozhodnutí – uložení pokuty

99. Úřad posoudil postup obviněného a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty, neboť obviněný svým postupem naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona.
100. Podle § 270 odst. 5 zákona promlčecí doba činí 5 let.
101. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích počíná promlčecí doba běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.
102. V návaznosti na výše uvedené Úřad před uložení pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 270 odst. 5 zákona. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo dne 17. 12. 2021, kdy obviněný uzavřel s vybraným dodavatelem smlouvu.
103. Z výše uvedeného tak vyplývá, že promlčecí doba dle § 270 odst. 5 zákona ve vztahu k projednávanému přestupku neuplynula a odpovědnost obviněného za přestupek nezanikla.
104. Podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona za přestupek podle § 268 odst. 1 zákona, nepoužije-li se postup podle § 268 odst. 3 zákona, se uloží pokuta do 10 % ceny veřejné zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o přestupek podle § 268 odst. 1 písm. a) až c) zákona.
105. Úřad uvádí, že za přestupek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí lze obviněnému uložit správní trest pokuty ve výši (po zaokrouhlení) do 11 110 821 Kč (10 % z ceny veřejné zakázky ve výši 111 108 214 Kč včetně DPH).
106. Podle § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.
107. Podle § 38 zákona o přestupcích je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání (Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti citovaného ustanovení zákona o přestupcích, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu).
108. Pokud jde o význam pojmu „závažnost přestupku“, Úřad uvádí, že stupeň společenské škodlivosti přestupku (tedy závažnosti) je dán také konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku tedy není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013).
109. Co se týče způsobu, resp. okolností, za kterých byl přestupek spáchán, Úřad ve výroku I. tohoto rozhodnutí konstatoval, že obviněný při stanovení zadávacích podmínek, resp. při stanovení kritéria technické kvalifikace nepostupoval v souladu s § 36 odst. 1 zákona a zároveň nedodržel zásadu přiměřenosti zakotvenou v § 6 odst. 1 zákona, což mohlo vést k omezení konkurenčního prostředí, kdy někteří dodavatelé, ačkoli mohli být dostatečně kvalifikováni

k plnění předmětu veřejné zakázky, nemohli v zadávacím řízení v důsledku neodůvodněného požadavku zadavatele podat žádost o účast a následnou nabídku.

110. V rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku Úřad konstatuje, že v šetřeném případě shledal závažnost spáchaného přestupku především v následku, který obviněný svým nezákonným postupem způsobil. Následkem postupu obviněného byla skutečnost, že se zadávacího řízení nemohli účastnit všichni potenciální dodavatelé, kteří by byli schopni předmět plnění veřejné zakázky realizovat, a tudíž mohlo dojít k narušení soutěžního prostředí v daném tržním odvětví. Právě co nejširší soutěž o veřejnou zakázku umožňuje naplnění cíle zákona, kterým je zajištění transparentního prostředí pro soutěž a následně výběr dodavatele z co nejširšího okruhu potenciálních dodavatelů, jež nabídli zadavateli nejvýhodnější podmínky, a tedy sekundárně hospodárné vynaložení veřejných prostředků. V důsledku uvedeného postupu obviněného nelze vyloučit, že v případě, že by obviněný postupoval v souladu se zákonem, mohl obdržet i nabídky jiných dodavatelů, které by pro něj mohly být ekonomicky výhodnější než nabídka vybraného dodavatele. Postup obviněného v rozporu se zákonem je nevratný, když zadávací řízení bylo ukončeno výběrem nejvhodnější nabídky a uzavřením smlouvy.
111. Ve prospěch obviněného Úřad při stanovení výše pokuty zohlednil skutečnost, že v šetřeném zadávacím řízení bylo podáno celkem šest nabídek, a tudíž je zjevné, že hospodářská soutěž nebyla zcela vyloučena, ale její jistá míra byla i přes neodůvodněně omezující požadavek zadavatele zachována. Úřad však zdůrazňuje, že na danou skutečnost nelze nahlížet jako na takovou, která by zcela zhojila pochybení zadavatele.
112. Úřad dále ze své úřední činnosti ověřil, zda přestupek, za který je obviněnému nyní ukládán trest, není v souběhu s dalšími přestupky (správními delikty) obviněného. Vycházejí z konstantní rozhodovací praxe správních soudů (např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 28/2009 - 62 ze dne 18. 6. 2009) tak Úřad provedl šetření, zda je namístě zohlednit i jiné sbíhající se přestupky (správní delikty), za které již byla obviněnému uložena pokuta podle zákona.
113. Úřad konstatuje, že mu není z úřední činnosti známo, že by se obviněný dopustil dalších přestupků, za které by mu byla uložena sankce, protože tedy není dán důvod k (analogickému) uplatnění institutu souhrnného trestu. V této souvislosti Úřad doplňuje, že při stanovení výše pokuty zohlednil rovněž skutečnost, že obviněný nebyl doposud trestán za spáchání přestupku dle zákona, tj. jedná se o jeho první pochybení.
114. Úřad při stanovení výše pokuty dále přihlédl i k ekonomické situaci obviněného, neboť vychází ze skutečnosti, že není přípustné uložit takovou pokutu, která má likvidační charakter v tom smyslu, že by „zmařila“ samu ekonomickou podstatu obviněného. Ze schváleného rozpočtu obviněného na rok 2022⁸ vyplývá, že obviněný hospodaří v roce 2022 s příjmy ve výši 14 600 000,- Kč. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že vyměřenou výši pokuty nelze v tomto případě považovat za likvidační ani za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu obviněného (a v tomto smyslu nespravedlivou).
115. V souvislosti s právě uvedeným je třeba mít dále na paměti, že pokuta uložená obviněnému za nedodržení pravidel stanovených zákonem má splnit dvě základní funkce právní

⁸ Dostupného z <https://www.mutejovice.cz/urad/klikaci-rozpocet/>

odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Úřad uvádí, že peněžitá sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do majetkové sféry pachatele přestupku, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam. Korektivem tu tedy nemůže být tento nepříznivý zásah samotný, ale až situace, kdy by tento zásah nabyl likvidačního charakteru. Závěrem tedy Úřad k výši pokuty konstatuje, že uložená pokuta naplňuje dostatečně obě shora zmíněné funkce, aniž by se zároveň jednalo o pokutu likvidační.

116. S ohledem na výše uvedené Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
117. Pokuta uložená ve výroku II. tohoto rozhodnutí je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

K výroku III. tohoto rozhodnutí – náklady řízení

118. Podle § 93 odst. 1 písm. i) zákona o přestupcích se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, kromě náležitostí podle správního řádu uvede výrok o náhradě nákladů řízení.
119. Podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.
120. Vzhledem k tomu, že zákon o přestupcích v současné době náklady řízení blíže neupravuje, musel Úřad vycházet z obecného právního předpisu, kterým je správní řád.
121. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Podle citovaného ustanovení správního řádu výši paušální částky nákladů řízení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto předpisem je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“), která v § 6 odst. 1 stanoví, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.
122. Jelikož v daném případě Úřad zahájil řízení o přestupku z moci úřední, neboť dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku, je zřejmé, že řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného, a Úřad je tedy povinen obviněnému uložit náhradu nákladů řízení ve výši stanovené vyhláškou. Z toho důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
123. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2022000335.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Obdrží

obec Mutějovice, Malá Strana 190, 270 07 Mutějovice

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy